

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra DE FREMMEDE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 156. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511705984/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Herr Frankhuysen og mig — Men dertil er jeg da saa vant — Imidlertid, maae jeg dennegang takke den unge Herr van Sachtleven for, at han ikke mærpnyggede mig mit paa Gaden, som han vel før har gjort — og det af ingen anden Aarsag, end fordi jeg i en god og Christelig Hensigt, lastede hans altforstore Ødselhed —

Hunde-Tunge, du skjeldte — raabte Frankhuysen —

Matronerne korsede sig, og sagde at han var en VarUlv, eller i det mindste besat —

Min yngste Syster kunde ikke undlade, at erindre Herr Schliker om, hvorledes han virkelig havde skjeldt sin Ven for en Tyv; og det bekræftede alle de andre —

Nu ja — sagde Herr Schliker, i det han hummede sig op til de Gamle Fruentimmer — kan han dog heller ikke negte, at han jo tit har stjaalet Æbler og Nødder i sine Forældres Have —

Den der kan stjæle det ene, kan og stjæle det andet, sagde en Matrøne —

Man begynder fra det smaae og ender med det store, sagde en anden —

Retfærdige Himmel, at bestjæle sine egne kjødelige Forældre! — raabte den tredie —

Det er at føde Børn op til Gallien, skreg den Fjerde —

Frankhuysen zittrede, og græd — som jeg troer — af Arrigskab —

For nogenledes at skaffe ham Luft, spurgte jeg, hvorledes denne Trætte var begyndt, hvorledes Herr Schliker var faldet paa at skjælde ham, og hvad det var for en Ødselhed, de havde talt om —

Herr Schliker vilde svare, men min yngste Syster, der neppe kunde holde et par Taarer tilbage, som spillede i hendes Øyne, tog Ordet og sagde, at hun best kunde fortælle den heele Sag, da hun var uden derfor — ||

Paa HjemVeyen, sagde hun, mødte os en fattig